

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 238.

Trettende Session.

57de Møde.

Torsdagen den 12te December Kl. 1.

(Fortsat.)

Ordføreren (Mein) (fortsat): Denne fremtræder nemlig kun som nødvendig af Hensyn til den senere mulige Appel eller rettere Henviisning af Sagen til Paakjendelse af andre Medlemmer af Criminal- og Politiretten end den Dommer, der har optaget Undersøgelsen og Forhøret; men i alle Tilfælde, hvor det fra Først af staaer klart for Dommeren, at han alene vil komme til at paakjende Sagen uden Henviisning til Criminal- og Politiretten, i alle de Tilfælde, med andre Ord, hvor det fra Først af staaer klart for Dommeren, at der kun vil blive Spørgsmaal om Strafsansvar indenfor de Grændser, der nærmere foreslaaes i Udvalgets Forslag under Nr. 11 første Stykke, vil en Protokolltilførsel være overflødig og af Dommeren kunne udelades, og Udvalget har ogsaa antaget, at den ikke vil finde Sted i dette Tilfælde. Protokolltilførslen af Vidnesforklaringer vil, som sagt, kun være nødvendig i de Tilfælde, hvor Dommeren mener, at der vil blive Spørgsmaal om, at ikke han alene vil komme til at paakjende Sagen, men at den vil blive henviist til Criminal- og Politiretten til Paakjendelse af andre Dommere. — Man har fremdeles foreslaaet at gjøre to nye Tilføjninger til § 4; den første er den, at naar Part og Vidner tilfiges, skulle de have Underretning om, i hvilken Sag det er, de tilfiges, og i hvilken Anledning det er, de opfordres til at afgive Møde. Denne Tilføjning er foranlediget

ved den Fremgangsmaade, som nu bruges i Kjøbenhavn ved Tilfigelser om at give Møde i Criminal- og Politirettens forskjellige Afdelinger, en Fremgangsmaade, som Udvalget ikke har kunnet finde rigtig. Det skeer, saavidt os bekendt, paa den Maade, at en Politibetjent tilfiger den Paagjældende at møde her og der til det og det Klokket, men uden Angivelse af, i hvilket Tiemed de skulle møde, og denne Tilfigelsesmaade foranlediger ofte Uro og Forstyrrelse i de Huse, hvor vedkommende Politibetjent saaledes indfinder sig, idet de Paagjældende ikke ret vide, i hvilken Anledning de skulle give Møde, hvorved der aabnes Rum for allehaande Formodninger, der kunne bringe Forstyrrelse, navnlig i det Hjem, hvor Manden er fraværende. Det maa derfor synes billigt og retfærdigt, at den Paagjældende, der tilfiges at give Møde, faaer at vide, i hvilken Egenskab han skal møde, og i hvilken Anledning hans Møde forlanges. Naar der er tilspøiet den Mellemsetning „naar Indkaldelse er nødvendig“, saa er det foranlediget derved, at i mange Tilfælde ville Parterne og Vidnerne allerede iforveien være tilstede, ligesom der i enkelte Tilfælde bliver Tale om at bringe Parten, den Indklagede eller Mistænkte, tilstede paa anden Maade end ved Tilfigelse; i saa Tilfælde bliver der naturligvis ikke Spørgsmaal om en skriftlig Tilfigelse som den, der er foreslaaet i Udvalgets Forslag. Tilføjningen under Nr. 10 Lit. b tilfigter at gjøre det klart, at Parterne kunne give Møde ved Sagførere, og at give de almindelige Bestemmelser om, hvorledes Sagførerne i saa Tilfælde have at forholde sig. Man har nemlig ikke villet